

vendigvis er registreret med nøjagtig den samme navne- eller adresseangivelse begge steder. Spørgsmålet om bevaring af personnumre i databasen vil i givet fald blive drøftet med Datatilsynet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 6, stk. 3.

CVR-nummeret er et offentligt tilgængeligt nummer, og hverken loven om Det Centrale Virksomhedsregister eller anden lovgivning er til hinder for, at udgiveren af Statstidende kræver virksomhedsnumre indbefattet i meddelelser vedrørende virksomheder og offentliggør numrene.

Stk. 5 giver forskningsministeren mulighed for efter aftale med vedkommende minister at fastsætte regler om, at meddelelser, som efter lovgivningen skal offentliggøres, offentliggøres gennem det samme tekniske rammesystem som Statstidende.

Den kategori af pligtmæssige meddelelser, som er omfattet af bemyndigelsen, er de meddelelser, hvor det i lovgivningen er foreskrevet, at offentliggørelse skal ske på en bestemt måde, idet der kan være stillet krav om, at meddelelsen skal bringes i et bestemt organ, f.eks. Dansk Varemærketidende.

De pågældende meddelelser skal således bevare det sædvanlige navn og offentliggøres som selvstændige »tidender« gennem det samme tekniske rammesystem som Statstidende (NetTidende).

Retsinformatisk vil det være betænkeligt, hvis brugerne ikke eller kun med store vanskeligheder kan finde frem til et meddelelsesorgan, der er nævnt ved navn i en lov.

Ved offentliggørelsen af »tidender« gennem NetTidende bliver det imidlertid muligt at søge på det pågældende »tidendes« navn på Internettet. Reelt er der altså blot tale om, at den ressortansvarlige myndighed udnytter økonomiske og andre fordele ved det tekniske system, som bygges op til formidling af meddelelserne i Statstidende.

Hvis der i særlovgivningen ligger en forudsætning om, at der findes en trykt udgave af et bestemt »tidende«, må en sådan forudsætning ligeledes respekteres. Uanset, at der i NetTidendes regi etableres en elektronisk udgave af det pågældende »tidende«, kan denne altså ikke erstatte en trykt udgave. De retsvirkninger, som måtte være knyttet til offentliggørelsen af det enkelte tidende, følger også fortsat af særlovgivningen.

Retsinformatisk vil man med det udvidede anvendelsesområde opnå den fordel, at borgerne kan søge alle de pligtmæssige offentliggørelser ét sted – i et »NetTidende« omfattende Statstidende, Tingbladet etc. – så man ikke som i dag er henvist til et antal forskellige tidender. Det elektroniske medium giver mu-

lighed for at opstille informationerne i en mere overskuelig form, så overblikket ved at samle alle typer af meddelelser i ét offentliggørelsessystem ikke mindskes.

Fastsættelse af regler som nævnt i stk. 2-5 vil ske ved bekendtgørelse i Lovtidende.

Til § 4

Ifølge stk. 1 skal den, der leverer en meddelelse til optagelse i Statstidende, sikre, at oplysningerne i meddelelsen ikke er urigtige eller vildledende. Den pågældende har endvidere pligt til snarest muligt at berigtige oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende. Overtrædelse af bestemmelsen kan eventuelt medføre strafansvar efter § 10, stk. 1.

Formålet med bestemmelsen er ikke at fritage udgiveren af Statstidende for ethvert ansvar for urigtige eller vildledende oplysninger i databasen. I mange tilfælde er informationsleverandørerne imidlertid de eneste, der i praksis kan sikre rigtigheden af oplysningerne, og bestemmelsen i stk. 1 kan derfor ses som et supplement til udgiverens pligt til at foretage den fornødne kontrol for at sikre, at der ikke optages urigtige eller vildledende oplysninger i Statstidende.

Udgiverens pligt følger af § 5, stk. 4 i forslaget til lov om behandling af personoplysninger, hvori er fastlagt, at en »dataansvarlig« skal foretage den fornødne kontrol af, at der ikke behandles urigtige eller vildledende oplysninger. Derudover skal oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende, snarest muligt slettes eller berigtiges.

Udgiveren af Statstidende har pligt til at sikre, at de modtagne meddelelser offentliggøres, som de er modtaget, medmindre udgiveren er eller burde være klar over, at en meddelelse, der ønskes optaget, er urigtig eller vildledende. Det hører med til udgivers pligt at påse, at der ikke er uoverensstemmelser mellem den trykte og den elektroniske udgave. Brugere skal i lige høj grad kunne stole på de to udgaver, og det gælder, uanset om eventuelle retsvirkninger af offentliggørelse er knyttet til den trykte eller den elektroniske udgave (se § 7 med tilhørende bemærkninger).

Ofte har udgiveren af Statstidende ingen mulighed for at kontrollere om de meddelelser, som advokater, offentlige myndigheder m.fl. anmoder om at få offentliggjort, er korrekte. F.eks. må udgiver i almindelighed gå ud fra, at oplysninger om en ejendoms matrikelnummer eller oplysning om, hvor og hvornår en tvangsauktion finder sted, er korrekte. Det forekommer på denne baggrund hensigtsmæssigt at fastsætte en selvstændig forpligtelse for informationsleverandørerne til at sikre meddelelsernes rigtighed.